

efter min Mening være aldeles ufrugtbar og kun give Anledning til en Fraejflom, naar den ikke drejer sig om bestemt foreliggende Forslag, og naar den holdes i en saadan Almindelighed, at de forskelligste Grundhynspunkter kunne bringes ind under de almindelige Udtryk, man bruger. En Ordning som skulde kunne være Genstand for en virkelig frugtbar Diskussion i Rigsdagen, maa antage en bestemt konkret Skikkelse saaledes, at man har bestemte Forslag liggende for sig og deraf kan se, hvilken Vej man vil gaa. Man maa for det første blive klar paa sig selv, om det er ens Mening, at man vil ophæve al Kontrol og lade Utugten for Betaling som al anden Utugt gaa sin egen Gang, uden at Staten blander sig deri. Det er et Standpunkt, men et Standpunkt, som naturligvis er diametralt modsat det Standpunkt, som vil virke mod Utugten ganske i Almindelighed ved Straffebestemmelser mod dem, der gøre sig skyldige deri. Jeg tror nu ikke, at noget af disse Systemer er heldigt. Det sidste, at forsøge at hemme Utugten ved Straffebestemmelser, anser jeg for umuligt; og det er jo ogsaa et System, som heller ikke nu til Dags findes i noget civiliseret Land. Det andet System, nemlig at lade alt gaa sin sæve Gang og ikke gøre noget Forsøg paa ved kontrollerende, hverken hygiejniske eller Politiforholdsregler at gribe ind, det er et System, som ganske vist er muligt, og som naturligvis er meget let at udføre; men det tror jeg dog ikke, man kan være tjent med, og jeg tror heller ikke, at der, naar det kommer til Stykket, vil være Stemning for det her i Rigsdagen. Denne Sag har jo en lang Historie, hvorfor det for mit Vedkommende er meget lidet indbydende at staa her og gentage, hvad jeg har sagt Hundreder og Hundreder af Gange før, fordi nogle andre have lyst til at gentage, hvad der er sagt Hundreder og atter Hundreder af Gange. Men Resultatet af de Lovforslag i den Henseende, som have været behandlede flere Sessjoner i Træk i det andet Ting, blev dog til syvende og sidst det: ikke at antage et System, som giver Slip paa enhver Kontrol og lader Utugten baade for Betaling og uden Betaling have frit Raaderum, uden at gøre noget som helst Forsøg paa hverken at reprimere eller kontrollere. Det System havde kun meget faa Tilhængere, da det kom til Sagens endelige Afstemning i det andet Ting. Og skønt det jo er et System, som selvfølgelig er praktisk og praktiseres mange Steder, tror jeg dog ikke, der er nogen Grund til at gaa til det. Hvad der altsaa her foreligger for mig, er dette nærværende Lovforslag; og andet end det er der jo ikke Spørgsmaal at

stemme om, og andet er der for saa vidt heller ikke for mig Grund til at udtale min Mening om i Dag. Jeg kan derfor sige med Hensyn til dette Lovforslag, at jeg egentlig ikke tror, at det er nogen videre Forbedring, men at jeg paa den anden Side, naar der fra saa mange Sider lægges Vægt paa, at saadanne Bestemmelser, som det indeholder, komme frem, heller ikke tro, at der er nogen særlig stor Ulempe forbunden dermed, og at jeg derfor meget godt kan gaa ind paa Lovforslaget, navnlig naar det faar den Affattelse, det har faaet i Udvalgets Endringsforslag, hvor man jo har opstillet andre Straffebestemmelser, som det indeholder, der kunne anvendes mod de offentlige Fruentimmer, som vise sig ikke at kunne styres. Jeg vil med Hensyn til de Regler, der i den Henseende ere opstillede, kun fremhæve, at det, jeg lægger Vægt paa, er, at disse Straffe kunne idømmes af Politidirektøren, uden at der behøves egentlig Dom. Det er en meget vigtig Ting, ellers vilde disse Bestemmelser blive i høj Grad magtesløse, efter som det sjældent eller aldrig vil være muligt at føre et saadant strengt juridisk Bevis, som vilde være nødvendigt for Domstolene. Da dernæst mener jeg ogsaa, at disse Straffebestemmelser maa være nogenlunde alvorlige. Jeg antager, at denne Straf, 3 Maaneders Strafarbejde eller Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage vil være tilstrækkelig. For nogle vil den ene af disse Straffe være mere afskrækkende, og for andre vil den anden, saaledes at det af den Grund er rigtigt, at der haves Valg. Blot at sætte Straf af Tvangsarbejde vilde ikke være muligt under de nuværende Forhold, idet nemlig hele Tvangsarbejdsanstaltsvæsenet i Kjøbenhavn og for øvrigt ogsaa i det øvrige Land for Djeblikket er i Begreb med at undergaa en Omordning, som til Dels er en Følge af Fattigloven. Og saaledes som Forholdet er nu her i Kjøbenhavn, er det vel ikke jagt, at der vilde mangle Plads for disse Individer i Tvangsarbejdsanstalten — det kunde jo være, at man til Nød kunde faa Plads — men Arbejdsanstalten i Kjøbenhavn er ikke indrettet saaledes, at de kunne holdes adskilte fra de andre der henfiddende kvindelige Tvangsarbejdslemmer, hvilket dog maa anses for ønskeligt. Derfor indtil den ny Ordning af Kjøbenhavns Tvangsarbejdsanstalt kommer i Stand, og indtil man faar at se, om den vil være tjenlig og hensigtsmæssigt indrettet til, at den i større Omfang kan benyttes som Straffeanstalt for disse Menneſter, her er Tale om, vil det være rigtigt som det andet Alternativ at anvende en Straf af indtil 3 Gange 5 Dages